

Medlem af Inatsisartut Aleqa Hammond, Siumut
HER

Svar på spørgsmål nr. 81 til Naalakkersuisut, vedr. hvornår der sidst har været optælling af isbjørne

I medfør af Inatsisartuts forretningsorden § 36 stk. 1, har De fremsat spørgsmål om hvornår man sidst har foretaget optælling af isbjørne. Spørgsmålet er henvist til besvarelse hos mit område.

Spørgsmål:

De ønsker at få oplyst hvornår man sidst har foretaget optælling af isbjørne alle steder af Grønland? Endvidere ønsker De at vide hvordan bestanden ser ud nu.

Svar

Grønlands Naturinstitut (GN) orienterer at der er identificeret 5 isbjørnebestande, som optræder i Grønland. Dette konstateredes på baggrund af genetiske studier og studier af mærkede isbjørnes bevægelser. Udover bestanden i Østgrønland, er der bestande i Kane Bassin, Baffin Bugt og Davis Strædet i Vestgrønland. Bestandene i Vestgrønland "deles" med Canada, hvor de også er udsat for fangst. Bestanden i Østgrønland optræder i Østgrønland og kan komme med storisen til Sydvestgrønland, og udnyttes kun i Grønland. Desuden findes bestanden i det Arktiske Bassin nord for Grønland, som aldrig er optalt, og ikke udnyttes til fangst.

For bestanden i Østgrønland gælder, at hele bestanden aldrig er blevet optalt. I årene 1993-2003 var der i gennemsnit en fangst på 61 isbjørne pr. år. Der er med lokal viden ikke set en nedgang i bestanden, og dette kan være et tegn på at denne fangst er bæredygtig. For at bære denne fangst forudsætter dette en bestand på mindst 1.800 isbjørne. Dette tal kan ikke benyttes i en eventuel ophævelse af eksportstop, men kan give et groft estimat over størrelsen af bestanden.

Bjørnene er vidt udbredt i hele det Østgrønlandske område, og i drivisen i Fram Strædet, Grønlands Havet og Danmarks Strædet. Bestandens udbredelse kendes fra observationer, samt at der i flere omgange har været påsat satellitsendere, som giver indblik i isbjørnenes vandring. Viden om udbredelsen er dog stadig mangelfuld.

For bestanden i Kane Bassin nord for Qaanaaq blev der i perioden 1994-1997 foretaget et mærknings-genfangststudium udført af canadiske institutioner i samarbejde med GN. Studiet, der havde til formål at beregne antallet af isbjørne i denne bestand, resulterede i et estimat i 1997 på 164 isbjørne (95 % konfidensinterval: 94-234 dyr). Der er således tale om en lille bestand. Bæredygtig fangst er beregnet til 7 isbjørne pr. år. Således er der foretaget bæredygtig fangst fra denne bestand i de sidste 3 år.

Bestanden i Baffin Bugten blev i 1997 beregnet til 2.074 (95 % konfidensinterval: 1.544-2.604 isbjørne), ligeledes på baggrund af et mærknings-genfangststudium. Den samle-

5. maj 2010
j. nr.: 01.28/2010-81
Postboks 269
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 50 00
Fax (+299) 32 47 04
E-mail: apnn@nanoq.gl
www.nanoq.gl

de canadisk-grønlandske fangst fra denne bestand har gennem en årrække været anset for at være for stor i forhold til bestandsstørrelse, hvor den totale canadisk-grønlandske bæredygtige fangst er beregnet til ca. 70-90 isbjørne pr. år. I 2009 var kvoten på 173. En simulering med udgangspunkt i nævnte bestandstal fra 1997, levevilkår for området, samt den samlede fangst giver et estimat i 2004 på 1.546 isbjørne (95 % usikkerhedsgrænser: 690-2.402 isbjørne).

Bestanden i Davis Strædet var i årene 2005-2007 genstand for et mærknings-genfangststudium, der estimerede bestanden til 2.142 dyr (95 % konfidensinterval: 1.811-2.534 isbjørne). Bestanden betragtes som ikke reduceret, men oplysninger fra de sidste år om levevilkår i området, viser en sandsynlighed for nedgang i bestanden. Den samlede bæredygtige canadisk/grønlandske fangst er beregnet til 53 isbjørne pr. år. Grønland fanger ca. 2 isbjørne fra denne bestand om året.

Sammenfattende bemærker GN, at det er den biologiske opfattelse, at

- a) Bestandene i Kane Bassin og Baffin Bugten har været udsat for og endnu er udsat for overudnyttelse, og derfor er på lavere bestandsniveau end tidligere,
- b) Bestanden i Davis Strædet er forholdsvis stor, men er sandsynligvis begyndt at gå tilbage pga. forværrede levevilkår, samt
- c) At størrelsen på bestanden i Østgrønland ikke kendes.

Det bør tilføjes, at havisen i isbjørnenes levesteder i Østgrønland, Baffin Bugt og Davis Strædet i de senere årtier er gået markant tilbage, hvilket formentlig påvirker isbjørnene negativt. For Østgrønland er forureningsniveauet fra miljøgifte, hos nogle individer så højt, at det sandsynligvis kan give sig udslag i nedsat reproduktion.

GN bemærker, at der er indhentet oplysninger under interview undersøgelser blandt i alt 72 isbjørnejægere fra Qaanaaq og Upernavik kommuner i februar 2006. Undersøgelsen antyder, at der i de seneste år (siden begyndelsen af 1990-erne og især slutningen af 1990-erne) er sket en øgning i forekomsten af isbjørne langs de grønlandske kyster. Der var en formodning blandt de fleste interviewede om, at dette reflekterer en øgning i bestanden (antallet af dyr). Der var dog nogle, som udtrykte, at det også kan repræsentere en nedgang i mængden af havis, og perioden med islæg forårsaget af en klimabetinget opvarmning.

Det samme antyder canadiske isbjørnestudier, at en øgning i kystnær forekomst ikke nødvendigvis afspejler en øgning i bestanden, men kan være udtryk for ændret udbredelse forårsaget af nedgang i isen.

I år er der blevet påsat 20 satellitsendere på isbjørne fra Baffin Bugt bestanden. Disse er en del af en 2-årig undersøgelse, og i 2011 er det planen i samarbejde med Nunavut/Canadiske institutioner, at fly-optælle antallet af isbjørne i Baffin Bugt-bestanden, som udnyttes af fangere fra Vestgrønland og Nunavut. Desuden er der planer om at optælle bestanden i Østgrønland i 2012, hvis dette er teknisk og økonomisk muligt.

Med venlig hilsen

Ane Hansen

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst & Landbrug